

— А, вие искате да се подигравате с мене! Това е петел, а не кокошка!

Разбра ли петела думите ѝ, не му ли се хареса хрипавият ѝ глас, или просто затова, че тя беше жена, — но той скочи на нейното рамо и заклъва косата ѝ.

Баба Кера изкрещя, замахна с пръчката и свали петела на земята.

— Ах, ти разбойнико, ах ти...

Ала петела не искаше да се предаде така лесно. Той пак полетя върху шията ѝ и успя да я клъвне няколко пжти, преди тя да го свали отново.

Баба Кера не знаеше де да се дене от гняв. Тя сграби един камък и го покити към петела. Но Ванко го пропжди навреме, и тя не можа да го убие.

Тогавя Ванковия татко хвана петела и каза на ядосаната баячка:

— Хайде, успокои се, бабо Кера. Ти забрави, че това е дива птица.

Засрамена и ядосана, баба Кера излезе на пжтя и тржгна към кжщи.

Ванко я изгледа и каза:

— Ах ти, баячко, не ти ли иде на ум, че така можеш да научиш кокошките да носат камжни вместо яйца.

Ханс Онруд.